ECLI:LV:AT:2024:0821.10960075623.6.L
Lieta Nr. 10960075623, SKK-513/2024
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 21. augustā

Senāts šādā sastāvā: senatori Aija Branta, Artūrs Freibergs, Sandra Kaija,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2024. gada 3. jūlija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Krimināļprocesa likuma 573.[1] panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā lūdz samazināt viņam noteikto brīvības atņemšanas sodu, jo noteiktais soda mērs ir nesamērīgi bargs, ievērojot to, ka viņš ir vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto, viņam ir ģimene, un, ka noziegumus izdarījis, būdams no narkotiskajām vielām atkarīga persona. Pašreiz narkotikas nelieto un pēc soda izciešanas ir apņēmies apmeklēt atkarības ārstēšanas programmas.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā atkārtojis savā apelācijas sūdzībā izvirzītos argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa ir atzinusi, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētajam /pers. A/ par trim Krimināllikuma 180. panta trešajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem noteikts taisnīgs un pamatots sods, ievērojot Krimināllikuma 46. pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus un Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi.

Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, jau ir ņēmusi vērā apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus.

Ievērojot minēto apsvērumu kopumu, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība šajā daļā ir pamatota ar viņa atšķirīgo viedokli par lietā iegūto pierādījumu vērtējumu un pēc būtības ir vērsta uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Krimināļprocesa likuma 569. panta pirmajā daļā noteikto.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Krimināļprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Branta A. Freibergs S. Kaija